

7125 Syracusis in Ortygia insula inter rudera veteris castelli q. d. *Casanuova* a. 1792 d. Mai. 10 repperit Landolina AVOLIO. A. 1794 apud Landolinam REZZ. Est in museo, sed hodie superficies tota decidit, ut pauca tantum litterarum vestigia iam remaneant.

P E R P E N N A R O M A N .
V C C O N S P S S Y R A C
/ Ω Μ Α Ν Ο Υ Π Ρ Α Π Ι Δ Ε C C Ι
// Ρ Η Κ Ο C Ι Ω Ν Τ Ο Δ Ε Α C Τ Υ
5 Ε Κ Κ Α Μ Α Τ Ω Ν Α Ν Ε Π Ν Ε Υ C Ε
lyra Κ Α Ι Ε // / / Γ Η Α Τ Ο C Ω Ρ Η Ν vacat
Τ Ο Υ Ν Ε Κ Α Λ Α Ι Ν Ε Η Ν Μ Ε Ν
Α Ν Ε C Τ Η C Α Ν Θ Ο Ι Α Ρ Ι C Τ Ο Ι
Ε Ι Κ Ο Ν Α Τ Η C C Ο Φ Ι Η C Δ Ε
10 Κ Α Ι Ε Ν C Τ Η Θ Ε C C Ι Ν Ε Χ Ο Υ
C Ε Ι Ν .

Descripsi a. 1846, quo tempore titulus adhuc legebatur post resuscitationem non multum imminutus, edidique in museo Rhen. N. S. 4 (1846) p. 628; a. 1876 inveni intus in museo collocatum loco humido et neglecto et ita detritum, ut recognosci non posset. Landolinae de hoc titulo commentarium scriptum, item epistolam Hirtii ad Landolinam de eo datam Avolius (vide infra) adhibuit. Visconti mus. Pio-Clem. 6 p. 74 ed. Rom. (1792), p. 235 ed. Mediol. ab amico; Rezzonico *viaggio della Sicilia negli a. 1795. 1794* (opp. vol. 5 p. 329) qui dedit et de lapide exceptam accurate et ut restituit Viscontius cum v. l. Zoegae (*è stata in Roma supplita da Zoega e dall' ab. E. Visconti; io seguo la lezione di quest' ultimo, che parmi la migliore dopo averla confrontata col marmo*); Capodieci ms. et mon. ant. di Siracusa ed. 2 a. 1816 (ed. 1 prodiit a. 1813) p. 116, a quo pendent fere posteriores: Hughes *travels* (1820) 1 p. 52 addens: *the inscription was so illegible, that I was obliged to correct it from two other copies*; Thorlacius in schedis, quas a Peterseno missas adhibuit Franzius C. I. Gr. 5408; Avolio in commentario inserto eph. *Giornale di scienza per la Sicilia* 57 (1837) p. 185, dans ut Hirtius (vide supra) restituit. Repetivit Kaibel epigr. Gracc. n. 891.

Praeter meum exemplum, quod exceptis locis infra indicatis supra expressi, duo extant, alterum Landolinae, quod infra repraesentavimus, ut exhibuerunt et Viscontius et Capodiecius, alterum Rezzonici, quod item repetivimus:

Visconti:	Capodieci (ms.):	Rezzonico:
... P E R P E N N A R O M A N . . .	P E R P E N N A R O M A N O	P E R P E N N A R O M A N I .
... N C C R I I S P . . S Y R A C . .	V I C O N S P S S Y R A C	Ū C C . C I I S . P S S Y R A I
... Ω Μ Ν Η Ο Υ Π Ρ Α Π Ι Δ Ε C C Ι	Ω / Υ Α Ν Ο Υ Π Ρ Α Π Ι Δ Ε C C Ι	Ν Α Θ Υ Π Ι Α Π Ι Δ Ε C C Ι
.. C Ρ Η Κ Ο C Ι Ω Ν Τ Ο Δ Ε Α C Τ .	Ε Ρ Ν Κ Ο C Ι Ω Ν Τ Ο Δ Ε Α Τ Ε /	Ξ Υ Ρ Η Κ Ο C Ι Ω Ν Τ Ο Δ Ε Α C Τ Ι
5 .. Κ Α Μ Α Τ Ω Ν Α Ν Ε Π Ν Ε Υ C .	// Κ Α Μ Α Τ Ω Ν Α Ν Ε Π Ν Ε Υ C Ε	Ε Κ Κ Α Μ Α Τ Ω Ν Α Ν Ε Π Ν Ε Υ C C
Κ Α Ι C . . . Κ Ε Ν Ι Α Τ Ο C Ω Ρ Η Ν	Κ Α Ι Ε Ι Κ Ε Ν Ι Α Τ Ο C Ω Ρ Η Ν	Κ Α Ι Ὀ ΐ Ε Ν Ι Α Ρ Ο Ω Ρ Η Ν
Τ Ο Υ Ν Ε Κ Α Λ Α Ι Ν Ε Η Ν Μ Ε Ν	Τ Ο Υ Ν Ε Κ Α Λ Α Ι Ν Ε Η Ν Ν Ε Ν	Τ Ο Υ Ν Κ Α Λ Α Ι Ν Ε Η Ν Μ Ε Ν
Α Ν Ε C Τ Η C Α Ν Θ Ο Ι Α Ρ Ι C Τ . .	Α Ν Ε C Κ Η C Α Ν Θ Ο Ι Α Ρ Ι Ε Τ	Α Ν Ε C Τ Η C Α Ν Θ Ο Ι Α Ρ Ι C Τ :
Ε Ι Κ Ο Ν Α Τ Η C C Ο Φ Ι Η C Δ Ε	/ Ι Κ Ο Μ Α Τ Η C C Ο Φ Ι Η C Α Ε /	Ι Κ Ο Ν Α Τ Η C C Ο Φ Ι Η C Δ Ε
10 Κ Α Ι Ε Ν C Τ Η Θ Ε C C Ι Ν Ε Χ Ο Υ	Κ Α Ι Ε Ν C Τ Η Θ Ε C C Ι Ν Ε Χ C Υ	Κ Α Ι Ε Ν C Τ Η Θ Ε C C Ι Ν Ε Χ Ο Υ
C Ε Ι Ν .	C Ε Ι Ν S .	C Ε Ι Ν S

Landolinae exemplum Capodiecium apparet cum ederet emendasse passim ad Hirtianum, in quo ut sublatis sunt naevi ii qui nullo negotio tolluntur, ita illatae corruptelae intolerabiles, quibus posteriores male decipi se passi sunt. Quarum potiores indicabo. — 1 M·PERPENNAE Hirtius (apud Avolium); errore Zoegam et Hirtium supplevisse praenomen Landolina (apud Avol.) ait: *'non vi ha nel marmo il menomo spazio per potervi una sola lettera allogare'*, recte omnino. Unde Capodiecius edidit PERPENNAE ea interpolatione sublata, de qua Landolina monuerat, altera de qua non monuerat relicta. Eum secutus est Hughes. Requiritur tamen omnino aut dativus aut certe accusativus. — ROMANO omnes praeter Viscontium et Rezzonicum et me, qui monui signum post N non O esse, sed π puncti instar. — 2 VCCONS P S SYRAC scripsi, quoniam eo ducunt exempla duo antiqua, nisi quod pro hedera s posuerunt pariter atque in fine; ipse quod excepi PA//ON·P S SYRAC, cogitans de patrono, parum satisfacit; PRAETORI (vel RHETORI) S P Q SYRACVS Zoega (Rezz.) Hirtius (apud Avol.) inscita emendatione. — 3 pro /ΩΜΑΝΟΥ, quod deprehendi ego et apud Landolinam quoque facile agnoscitur, ANERIOY substituunt Zoega (apud Rezz.) et Hirtius (apud Avol.), quos secuti sunt Capodiecius Hughius Thorlacius. — 6 quod excepimus Landolina et ego ΚΑΙ Ε//ΕΝΙ (vel ΓΗ)ΑΤ (vel Τ)ΟC et Rezzonici lectione quoque aliquatenus firmatur, optime convenit coniecturae Viscontianae καὶ ἔδρακεν εἶραος, modo ἴραος scribamus pro εἶραος; ΚΑΙ ΕΙΔΕΝ ΟΝΙΑΤΟC ΩΡΗΝ Zoega (Rezz.) eumque secuti Capod. Hughes Thorlac. — 7 fin. ME^S ego. — 8 ΑΡΙCΤΑ Zoega Hirt. Capod. Thorlac. (non Hughes). Apud Rezzonicum quod legitur ΑΡΙCΤΑ, id typographo debetur; nam adnotat *'osservai qui come in altre iscrizioni il vero omicron più piccolo d' ogni altra lettera ed occupante la metà dello spazio dell' omega'*.

Perpenna(m?) Roman(um) v(irum) clarissimum) cons(ularem) p(ropulus) Syrac(usanus).

[P]ωμανοῦ πραπίδεςσι [Συ]ρηκοσίων τόδε ἄστυ
ἐκ χαμάτων ἀνέπνευσε καὶ ἔδρακεν εἶραος ὄρην·
τοῦνεκα λαινέην μὲν ἀνεστήσανθ' οἱ ἄριστοι
εἰκόνα, τῆς σοφίης δὲ καὶ ἐν στήθεσσι εἶχουσαι.

7126 Syracusis in museo.

C · M · V
CILIA · SC

Descripsimus Schubring et ego.

7127 Syracusis translata Panormum in museum Iesuitarum LVPI TORR. Iam ibi in museo publico.

D · S · M · S
ERÓTI · IVNÍ · IVLIÁNI PRO
CÓS · SER CVBICVLARIÓ
IVNIVS ALCIBIADES BENÉ
5 MERENTI FÉCIT
VIXIT · ANNIS · XX

Recognovi. Aere expresserunt Lupi epit. S. Sev. p. 60 (inde Mur. 951, 3) et Torremuzza Pal. n. 71, Sic. X, 49 = 24 (inde Donat. 318, 6).